

فردریک چارلز کاپلستون

تاریخ فلسفه

جلد نهم

از من دو بیران تا سارتر

مترجمان

عبدالحسین آذرنگ: بخش اول و دوم

سید محمود یوسف ثانی: بخش سوم



۱۳۹۶

فهرست مطالب

۱	بخش یکم: از انقلاب تا اوگوست کفت.....
۳	فصل یکم - واکنش سنتگرایانه در برابر انقلاب.....
۳	۱. اشارات مقدماتی.....
۴	۲. دومستر.....
۸	۳. دوبونال.....
۱۳	۴. شاتوریان.....
۱۵	۵. لامنه.....
۲۰	۶. سنتگرایی و کلیسا.....
۲۵	فصل دوم - آرمان‌شناسان و من دوبیران.....
۲۵	۱. آرمان‌شناسان
۲۸	۲. من دوبیران: زندگی و آثار.....
۳۰	۳. تکامل فلسفی
۳۵	۴. روانشناسی و معرفت
۴۰	۵. مراتب زندگی انسان

۱۴۱	۵	۵. امیل دورکم و تکامل جامعه‌شناسی
۱۵۴	۶	۶. لوی - بروول و اخلاقیات
۱۵۷	۱۵۷	فصل هفتم - روش جدید نقادی و ذهنیگرایی
۱۵۷	۱	۱. کورنزو و تحقیق در مفاهیم اساسی
۱۶۴	۲	۲. روش جدید نقادی و شخصی‌گرایی رنوفیه
۱۷۲	۳	۳. آملن و مابعدالطبیعته ذهنیگرا
۱۷۷	۴	۴. برونشویگ و تأمل ذهن در کار خود
۱۸۳	۱۸۳	فصل هشتم - جنبش روح‌باوری
۱۸۳	۱	۱. اصطلاح روح‌باوری
۱۸۴	۲	۲. فلسفه راؤسون
۱۸۸	۳	۳. لاشلیه و مبانی استقراره
۱۹۵	۴	۴. بوترو و حدوث
۲۰۲	۵	۵. فویه و تصوّر نیرو
۲۰۵	۶	۶. گویو و فلسفه زندگی
۲۱۱	۱۱۱	فصل نهم - هانری برگسون (۱)
۲۱۱	۱	۱. زندگی و آثار
۲۱۳	۲	۲. تصوّر برگسون از فلسفه
۲۲۰	۳	۳. زمان و آزادی
۲۲۴	۴	۴. حافظه و ادراک: رابطه بین روح و ماده
۲۲۹	۵	۵. غریزه، هوش، و شهود بر مبنای نظریه تطور
۲۳۹	۱۱۱	فصل دهم - هانری برگسون (۲)
۲۳۹	۱	۱. اشارات مقدماتی
۲۴۱	۲	۲. اخلاق بسته

۴۷	۴۷	فصل سوم - التقاط‌گرایی
۴۷	۱	۱. برچسب
۵۰	۲	۲. روایه - کولار
۵۳	۳	۳. کوزن
۵۹	۴	۴. ژوفروا
۶۳	۶۳	فصل چهارم - فلسفه اجتماعی در فرانسه
۶۳	۱	۱. اشارات کلی
۶۵	۲	۲. آرمانگرایی فوریه
۶۸	۳	۳. سن سیمون و تکامل جامعه
۷۸	۴	۴. پرودون، آنارشیسم و سندیکالیسم
۸۵	۵	۵. نظر مارکس درباره سوسیالیستهای فرانسوی
۸۹	۸۹	فصل پنجم - اوگوست کنت
۸۹	۱	۱. زندگی و آثار
۹۲	۲	۲. سه مرحله در تکامل انسانی
۱۰۰	۳	۳. رده‌بندی و روش‌شناسی علوم
۱۰۳	۴	۴. وظایف فیلسوف در دوره تحصیلی
۱۰۵	۵	۵. علم انسان؛ آمار اجتماعی و پویایی اجتماعی
۱۱۲	۶	۶. هستی بزرگ و دین انسانیت
۱۱۷	۱۱۷	بخش دوم: از اوگوست کنت تا هانری برگسون
۱۱۹	۱۱۹	فصل ششم - فلسفه تحصیلی در فرانسه
۱۱۹	۱	۱. امیل لیتره و انتقادش از اوگوست کنت
۱۲۵	۲	۲. کلود برنار و روش تجربی
۱۲۸	۳	۳. ارنست رنان: فلسفه تحصیلی و دین
۱۳۳	۴	۴. آدولف تن و امکانات مابعدالطبیعته

فصل چهاردهم - فلسفه ارزش، مابعدالطبیعه مذهب اصالت شخص	۳۴۷
۱. ملاحظات کلی.....	۳۴۷
۲. رمون پولن.....	۳۵۰
۳. فلسفه ارزش: رنه لوسن و فلسفه روح.....	۳۵۴
۴. رمون رویه و زان پوسل.....	۳۶۱
۵. لوئی لاول و فلسفه عمل.....	۳۶۴
۶. امانوئل منینه و مذهب اصالت وجود شخص.....	۳۶۸
فصل پانزدهم - دو متفسر دینی	۳۷۷
۱. تیار دو شاردن.....	۳۷۷
۲. گابریل مارسل.....	۳۸۸
۳. تفاوت دیدگاهها.....	۳۹۹
فصل شانزدهم - اگزیستانسیالیسم سارتر (۱)	۴۰۳
۱. زندگی و آثار.....	۴۰۳
۲. آکامی مقابل تأمل و تأمل: آکامی تختی و عاطفی.....	۴۰۶
۳. هستی پدیداری و هستی فی نفسه.....	۴۱۳
۴. هستی فی نفسه.....	۴۱۷
۵. اختیار هستی لنفسه.....	۴۲۰
۶. آکامی از دیگران.....	۴۲۷
۷. الحاد و [مسئله] ارزشها.....	۴۳۱
فصل هفدهم - اگزیستانسیالیسم سارتر (۲)	۴۳۷
۱. سارتر و مارکسیسم.....	۴۳۷
۲. مقاصد [کتاب] تقد.....	۴۴۲
۳. پرآکسیس فردی.....	۴۴۷
۴. ضد دیالکتیک و سلطه عمل لخت.....	۴۵۰

۳. اخلاق باز: تفسیر دو نوع اخلاق.....	۲۴۴
۴. مذهب ایستا به منزله دفاعی در برابر قدرت گذارنده عقل.....	۲۴۷
۵. مذهب پویا و عرفان.....	۲۴۹
۶. اظهارنظرها.....	۲۵۱
بخش سوم: از برگسون تا سارتر	۲۵۵
فصل یازدهم - فلسفه و دفاعیات دینی در مسیحیت	۲۵۷
۱. اوله لاپرون و یقین اخلاقی.....	۲۵۷
۲. بلوندل و حلول.....	۲۶۴
۳. لبرتونیر و فلسفه مسیحی.....	۲۸۱
۴. ملاحظاتی درباره مدرنیسم.....	۲۹۱
فصل دوازدهم - توماس گرایی در فرانسه	۲۹۷
۱. ملاحظات مقدماتی؛ دزیره ژوزف مرسیه (۱۸۵۱ - ۱۹۲۶).....	۲۹۷
۲. گاریگولاگرانز و سرثیلانز.....	۳۰۱
۳. زاک مارینن.....	۳۰۲
۴. آنین ڈیلسون.....	۳۱۰
۵. پیر روسلو و امه فوره.....	۳۱۴
۶. ژوزف مارشال.....	۳۱۵
فصل سیزدهم - فلسفه علم	۳۲۱
۱. هانری پوانکاره.....	۳۲۱
۲. پیر دوئم.....	۳۲۶
۳. گاستون میلو.....	۳۲۹
۴. امیل میرسون.....	۳۳۱
۵. آندره للاند.....	۳۳۸
۶. گاستون باشلار.....	۳۴۲

۵. گروه و تقدیر آن.....	۴۵۲
۶. اشارات انتقادی.....	۴۵۵
 فصل هجدهم - پدیدارشناسی مرلوپونتی.....	
۱. آبر کامو: پوچی و فلسفه عصیان.....	۴۶۳
۲. مرلوپونتی: جسم - فاعل شناسایی و جهانش.....	۴۶۳
۳. مرلوپونتی و مارکسیسم.....	۴۷۱
۴. لوی استروس و انسان	۴۸۷
۴۸۸.....	۴۸۸
 کتاب شناسی مختصر.....	
۴۹۵	۴۹۵
۵۴۵	۵۴۵

بخش یکم

از انقلاب تا اوگوست کنت

فصل یکم

واکنش سنت‌گرایانه در برابر انقلاب

۱. اشارات مقدماتی

از نظر ما انقلاب فرانسه رویدادی تاریخی است؛ می‌توان علت‌ها و توسعه و آثار آن را به طرزی بیطوفانه بررسی کرد. پیدا است که در آن عصر داوری‌ها همراه با عواطف شدید و غالباً متأثر از آن‌ها بود. در نظر بسیاری از مردم طبیعتاً انقلاب نه تنها به عنوان انقلاب آزادی‌بخش ملّی و به سان نیرویی جلوه می‌کرد که جان تازه‌ای در جامعه فرانسه می‌دمید، بلکه در عین حال به صورت جنبشی به نظر می‌آمد که می‌خواست برای سایر ملت‌های روشی و آزادی ارمغان آورد. البته ممکن بود بر دوره وحشت تأسف بخورند یا شاید با دیده اغماض بدان بنگرنند؛ اما آرمان‌های انقلاب به عنوان اثبات آزادی انسان و گاه به منزله گسترش دامنه اصلاح دینی به حوزه‌های سیاسی و اجتماعی که مدت‌ها انتظار آن را داشتند با تأیید و استقبال رویه‌رو شد. با این حال، طبیعتاً به همین نسبت کسان دیگری بودند که انقلاب به نظر آن‌ها به منزله رویداد مصیبت‌باری بود که تهدیدی برای مبانی جامعه بود؛ فردگرایی هرج و مرچ طلبانه را جانشین ثبات اجتماعی ساخت، ویرانگر لاقید سنت‌های فرانسه بود و بنیاد دینی اخلاق، آموزش و همبستگی اجتماعی

راتحت عنوان ملاحظاتی درباره فرانسه^۱ (۱۷۹۶) نوشت. روزگاری تمایلات آزادی خواهانه داشت، اما مخالفتش را با انقلاب و آرزویش را برای بازگشت سلطنت فرانسه در این کتاب آشکار ساخت.

دومستر در ۱۸۰۲ به وزیر مختاری شاه ساردنی در دربار روسیه در سن پترزبورگ منصوب شد. چهارده سال در روسیه ماندو در همان جا بود که رساله درباره اصل پدیدآور قوانین سیاسی^۲ (۱۸۱۴) را نوشت. در ضمن، به تصنیف اثرش به نام درباره پاپ^۳ که در تورن پایان یافت و در ۱۸۱۹ منتشر شد، و عصرهای سن پترزبورگ^۴ که در ۱۸۲۱ انتشار یافت مشغول بود. کتاب بررسی فلسفه ییکن^۵ او پس از مرگش در ۱۸۳۶ منتشر شد.

دومستر در سال‌های جوانی به محفلی ماسونی در شهر لیون پیوسته بود که از اندیشه‌های لویی-کلود دو سن مارتین^۶ (۱۷۴۲ - ۱۸۰۳) تا حدی الهام گرفته بود و خود سن مارتین نیز تحت تأثیر نوشه‌های یاکوب بومه^۷ بود.^۸ محفلی که گفتیم با فلسفه روشنگری مخالف بود و به آرایی مابعدالطبیعی و عرفانی که بیان‌کننده آمیزه‌ای از معتقدات مسیحی و نوافلاطونی بود روی آورد. سن مارتین آشکار شدن مشیت خداوند را در تاریخ می‌دید. تاریخ از نظر او سیر مدامی بود که از هر حیث به خدا، یعنی به احد، اتصال داشت.

شاید که آشکار بودن برخی از بازتاب‌ها به هر عنوان در کتاب ملاحظاتی درباره فرانسه نوشته دومستر، بی‌دلیل نباشد. راست است که از انقلاب، اعدام شاه، حمله به کلیسا و حکومت وحشت متوجه است، اما برداشت او از تاریخ در عین حال در مسیری است که ارزیابی آن از انقلاب کاملاً منفی است. روپسپیر و سایر رهبران انقلاب را رذل و جانی می‌داند، اما با این حال به آن‌ها به عنوان آلت بلااراده مشیت الاهی نگاه می‌کند. «مردم در عین حال به اختیار و به ضرورت عمل می‌کنند».^۹ طوری عمل می‌کنند که گویی

را طرد کرد. پیداست که انگیزه‌های خودخواهانه تا اندازه زیادی ممکن بود پشتیبان دشمنی با انقلاب باشد؛ اما اگر چنین بود می‌توانست دشمنی را تقویت کند. و همان طور که آرمانگرایی می‌توانست تقویت‌کننده جبهه انقلاب باشد، پس امکان داشت با روحیه انقلابی، که به خصلت ویرانگر و بی‌دینانه خود اعتقاد صادقانه‌ای ابراز می‌داشت، ضدیتی وجود داشته باشد.

کسانی که به سنت‌گرا^{۱۰} موسوم شده‌اند، در عرصه فلسفی ضدیت اندیشیده‌ای با انقلاب نشان دادند. موافقان و مخالفان انقلاب هر دو تعامل داشتند که انقلاب را به سان ثمرة روشنگری^{۱۱} بینگارند، هرچند که ارزیابی‌هایشان از روشنگری و نگرشان درباره روشنگری بوضوح اختلاف بازداشت. البته رد کردن سنت‌گرایان به عنوان واپسگرایان افسوسگین به حال گذشته و غافل از حرکت تاریخ^{۱۲} کار ساده‌ای است. اما اگرچه ممکن است آن‌ها از جهات خاصی کوتاه‌بین بوده باشند، نویسنده‌گان برجسته و مؤثری بوده‌اند و با توجه به تفکر فرانسوی در نخستین دهه‌های سده نوزدهم بسادگی نمی‌توان آن‌ها را نادیده گرفت.

۲. دومستر

نخستین نویسنده‌ای که باید از او یاد کرد، سلطنت طلب مشهور و پیرو حکومت جهانی پاپ، کنت ژوزف دومستر^{۱۳} (۱۷۵۳ - ۱۸۲۱) است. در شامبری^{۱۴} واقع در ولایت ساووا^{۱۵} به دنیا آمد، در تورن^{۱۶} در رشته حقوق تحصیل کرد و سناتور ساووا شد. فرانسوی‌ها که به کشورش حمله کردند، نخست به آئوستا^{۱۷} و سپس به لوزان پناه برد و در همین جا کتابش

1. Traditionalists

۳. این عبارت ایهام دارد. اگر حرکت تاریخ به معنای توالی رویدادها باشد، پیداست که سنت‌گرایان از آن غافل نبوده‌اند. اگر عبارت متنضم این معنی باشد که تغیر و پیشرفت (به معنی ارزشی آن) کلماتی متراوتد این همانندی مبتنی بر پیش‌فرض فلسفه تاریخی است که بسادگی نمی‌توان آن را مسلم دانست. هرچند که بدون تردید ممکن است نخوان این واقعیت را فهمید که ظهور نیروها و اندیشه‌های تازه از بازگشت و تجدید موفقیت‌آمیز ساختنی که پیش از آن وجود داشته است جلوگیری می‌کند.

2. Enlightenment

۴. Count Joseph de Maistre ۵. Chambéry
6. Savoy ۷. Turin
8. Aosta

^۱ متن انگلیسی جلد سوم همین تاریخ فلسفه، ص ۲۷۰-۲۷۳.

1. *Considérations sur la France*

2. *Essai sur le Principe génératrice des constitutions politiques*

3. *Du Pape*

5. *Examen de la philosophie de Bacon*

7. Jakob Boehme

4. *Soirées de Saint-Pétersbourg*

6. *Louis-Claude de Saint-Martin*

9. *Considération sur la France* (Brussels, 1838), P.2.